

El disseny industrial que ve a Alacant

Durant la primera setmana de juliol, Alacant es convertirà en la capital mundial del disseny. Del 1 al 5 de juliol, tindrà lloc un Encontre Internacional de Disseny que reunirà tant professionals com industrials.

Carles GAMEZ

El professor de disseny de l'Escola Politècnica de Milà, en la seua conferència durant la IV Setmana Cultural de l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics de València, sobre disseny en la societat actual, definia el disseny industrial com l'art per excel·lència del segle XX, i el comparava a allò que havia estat el Renaixement per al Quatre-cents o el Barroc per al Sis-cents. I, malgrat el caràcter de «boutade», com ell mateix va assenyalar en la seua definició, posava en relleu la importància que ha aconseguit aquesta disciplina en el nostre segle.

Per disseny industrial s'entén tot aquell objecte produït per la indústria sobre el qual s'ha aplicat prèviament una actitud projectiva; aquesta seria una de tantes definicions vàlides per a definir-lo. Per a Dorfles, les condicions que han de coincidir en un objecte perquè pugua ser inclòs en la categoria del disseny industrial serien: seriabilitat, producció mecànica i presència d'un aspecte estètic, degut al projecte inicial i no a la posterior intervenció manual d'un artífex.

El disseny industrial ha entrat a formar part de les col·leccions artístiques del

Vespa

nostre temps en el grans museus. La Vespa és ja una «obra d'art», comparable a un quadre de Pollock o a un *Ready made* de Marcel Du-Champs. Fou la Vespa, precisament, un dels dissenys claus de la indústria italiana de postguerra, juntament amb les màquines d'escriure de la casa Olivetti. La conjunció d'industrials i dissenyadors italians va fer possible el desenvolupament espectacular del disseny industrial d'aquest estat, malgrat l'escassa tradi-

ció industrial i la situació general d'empobriment del país, després de la segona guerra mundial.

En el disseny industrial convergeixen fets tan diversos com corrents estètics, avanços tecnològics, transformacions socials, en la doble vessant, tècnica i humanística. Des del punt de vista estètic, una de les crítiques fetes al *design* industrial és la creació de formes provocades per raons de tipus de moda, d'operacions de mercat, formes destinades a un

desfasament precipitat i produïdes amb vistes a la degradació immediata i la substitució pel constant «últim model».

Aquesta seria una de les crítiques fetes al disseny tipus Memphis, grups de dissenyadors europeus, japonesos i americans, liderats per Ettore Sottsass, jr. (entre els seus dissenys recordem la Lettera 36 i la portàtil Valentine), que, enfront de l'estilisme derivat de l'«Style Internacional» (Ba-Haus i racionalisme), proposen formes més càlides, més simbòliques: la importància del color com a font d'energia potencial i símbol de vitalitat, el retorn a formes purament decoratives, la utilització d'estètiques «proscrites», com el *kitsch*, etc.

Per al País Valencià, el nostre bateig institucional de disseny tindrà lloc, en la primera setmana de juliol, a Alacant, en aquest primer Encontre Internacional de Dissenyadors, organitzat per l'Impiva (Institut de la Mitjana i Petita Indústria Valenciana) de la Generalitat.

Aquest Encontre Internacional de professionals del disseny forma part d'un programa ambiciós, que desenvolupa aquest organisme, resumit en tres punts fonamentals: millora de la formació del professional del disseny, suport financer a les empreses que desenvolupen projectes innovadors en disseny, i, finalment, promoció d'aquelles empreses i aquells professionals que constitueixen l'avantguarda dins de l'àrea de la innovació.

Professionals i homes d'empresa tindran l'oportunitat d'acostar els punts de vista respectius dins d'aquest «Forum Internacional del Design», de cara a un procés de modernització de la nostra indústria.

Màquina d'escriure de la marca Olivetti: Lexicon 80, dissenyada per Nizzoli

Per a l'Impiva, «un objectiu prioritari d'aquestencontre és facilitar un diàleg entre el dissenyador i l'home d'empresa, establint un llenguatge més comú entre tots dos».

El programa és dividit, d'una banda, en disseny industrial, i, de l'altra, en disseny-moda, realitzats d'una manera simultània i paral·lela. Dins del primer apartat, es tracta d'oferir una panoràmica del món del disseny industrial: moment actual del disseny industrial, formació del dissenyador, el disseny i la seua inclusió en la gestió empresarial, i el disseny a través dels sectors i els països més significatius,

buscant-ne la incidència en la indústria valenciana.

Per a aquestencontre s'ha anunciat l'assistència de noms tan rellevants del disseny internacional com Andre Ricard, Dieter Rams, Alessandro Mendini, Carmelo Di Bartolo, Attilio Marconi, Philippe Stark, etc, al costat de destacats dissenyadors espanyols. Alhora, hi haurà una sèrie d'exposicions (Moda i Comunicació, Moda i Avantguardes, Mostra de Disseny Ceràmic Industrial, Exposició de l'Institut Europeo di Design, amb una selecció de treballs dels seus alumnes, Disseny i Ordinador...).

Roig i groc

Nou estilistes-moda davant l'encontre

Josep LOZANO

Tots ells componen la proposta que l'administració fa als industrials, a través del «Plecs Modes Made in Spain» (catàleg de dissenyadors a l'abast, molt aviat, als quioscos de València). Ells són els al·fils o les reines d'una partida de simultànies, on el rei no pot morir mai o es quedaran amb el cul a l'aire.

Demanen suport per a la pròpia infraestructura i per a la infraestructura general de la moda valenciana, i apareixen al front del seus negocis, fent de botiguers en una situació d'incertesa i penombra pel que fa als somnis que tenen.

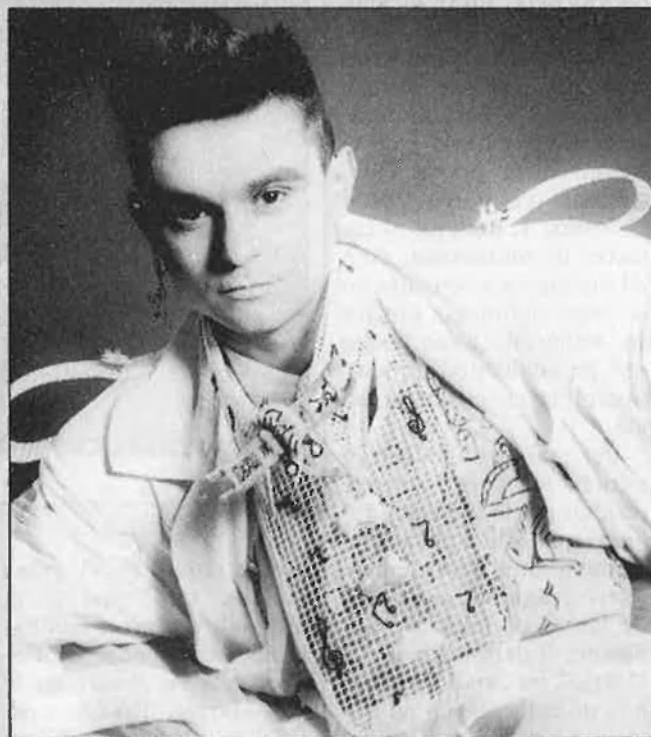
L'aplec ja és ací i servirà perquè cadascun d'ells faça les seues propostes-moda públiques i, molt més important, les faça davant una sèrie d'industrials necessitats de dissenyadors

que els resolguen el paper d'africans que en aquest moment tenen.

La qüestió és, però, si els dissenyadors-moda estan preparats per a assumir tal responsabilitat o si els industrials són capaços d'entendre que el dissenyador és l'únic capaç de defensar-los davant l'enemic comú.

Aquests nou estilistes que participen en el nostre bloc «Made in Spain» són, per ordre alfabètic, d'acord amb la primera lletra del logotip, Chaume, Enrique Lodares, Juan Andrés Mompó, Juan Izquierdo, Joaquín Montón, María Ribeiro, Pepe Micó, Tomás García i Viri Adell.

Tots ells, en bloc, faran possible que la moda del nostre país es vengua d'una manera més solvent a la resta de l'estat. I una cosa d'allò més important és que ells, amb l'ajuda dels

Chaume

/ Zairi

mitjans de comunicació, pel que fa a la difusió de les seues marques, i de l'administració, a través de l'àrea de moda, són el futur del producte-moda exportable i vendible més en-

llà del caràcter valencià. I sempre com a símbol d'un país que va endavant amb les seues manifestacions i que vol, d'una manera contundent, ser més que un plat de paella.